

W NASZEJ RODZINIE

„Świętość nie jest luksusem wybranych, ale jest zwykłym obowiązkiem Twoim i moim”

Bl. Matka Teresa z Kalkuty

KALENDARZ LITURGICZNY NA PAŹDZIERNIK

02.października - świętych Aniołów Stróżów.

04.października - św. Franciszka z Asyżu (ur. 1181 lub 1182 w Asyżu, zm. 3 października 1226 w Porcjunkuli koło Asyżu) – włoski duchowny katolicki, diakon, założyciel zakonu franciszkanów, a pośrednio także klarysek i tercjarzy, misjonarz, mistyk średniowieczny, stygmatyk, święty Kościoła katolickiego, uważany za prekursora ekologii

05.października – św. Faustyny Kowalskiej (ur. 25 sierpnia 1905 w Głogowcu, zm. 5 października 1938 w Krakowie) – święta Kościoła katolickiego, zakonnica ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, mistyczka, stygmatyczka i wizjonerka. Znana przede wszystkim jako głosicielka kultu Miłosierdzia Bożego i autorka Dzienniczka, w którym opisała swoje duchowe i mistyczne doświadczenia.

07.października - Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Różańcowej.

14.października – św. Małgorzaty Marii Alacoque (ur. 22 lipca 1647 w Lauthecourt – dziś część Verosvres – we Francji, zm. 17 października 1690 w Paray-le-Monial) – mistyczka, członkini zakonu sióstr Nawiedzenia (wizytek), znana przede wszystkim z propagowania nabożeństwa ku czci Najświętszego Serca Jezusowego, objawionego jej w widzeniach przez Jezusa Chrystusa.

17.października – św. Ignacego Antiocheńskiego, (ur. ok. 30, zm. 20 grudnia ok. 107 w Rzymie) – biskup Antiochii, męczennik chrześcijański i święty Kościoła katolickiego oraz prawosławnego, jeden z pierwszych ojców Kościoła, wymieniany w Modlitwie Eucharystycznej Kanonu rzymskiego. Jako pierwszy wprowadził śpiew antyfonalny

18.października – św. Łukasza Ewangelisty – wierny towarzysz i współpracownik Pawła Apostoła, któremu towarzyszył w wielu podróżach misyjnych. Według tradycji wczesnochrześcijańskiej jest autorem trzeciej Ewangelii, co potwierdzają Ireneusz z Lyonu (ok. 130–ok. 202) i Orygenes

(185–254), oraz Dziejów Apostolskich – trzeciej i piątej księgi Nowego Testamentu; święty Kościoła katolickiego i prawosławnego

19.października - bł. Jerzego Popiełuszki; właśc. Jerzy Aleksander Popiełuszko, wcześniej Alfons Popiełuszko (ur. 14 września 1947 roku w Okopach, zm. 19 października 1984 roku we Włocławku) – polski prezbiter rzymskokatolicki, kapelan warszawskiej „Solidarności”, obrońca praw człowieka w PRL, zamordowany przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa, błogosławiony Kościoła katolickiego.

20.października – św. Jana Kantego, również Jan z Kęt, (ur. 23 lub 24 czerwca 1390 w Kętach, zm. 24 grudnia 1473 w Krakowie) – prezbiter, polski święty Kościoła katolickiego.

22.października - św. Jana Pawła II, papieża. Karol Józef Wojtyła, Urodził się 18 maja 1920 r. w Wadowicach. Został wybrany na papieża 16 października 1978 r., przyjmując imię Jan Paweł II. Dewizą jego pontyfikatu stały się słowa Totus Tuus (Cały Twój). Jan Paweł II zmarł 2 kwietnia 2005 r., w wigilię ustanowionego przez siebie święta Miłosierdzia Bożego. Błogosławionym został ogłoszony 1 maja 2011 r. Kanonizacja odbyła się 27 kwietnia 2014 r. w Rzymie.

28.października - Świętych Apostołów Szymona i Judy Tadeusza.

Św. Szymon miał przydomek Zelota – Gorliwiec, ze względu na gorliwość w zachowywaniu Prawa Mojżeszowego.

Św. Juda Tadeusz, brat Jakuba Młodszeo, był krewnym Pana Jezusa. Jest autorem listu zaliczonego do ksiąg Nowego Testamentu. Wierni wzywają go jako orędownika w sprawach beznadziejnych.

RÓŻANIEC NIEDOCENIONY SKARB ŁASK

Różaniec jest jedną z najbardziej popularnych modlitw na świecie. Sięgają do niej ludzie prości i wykształceni, duchowni i świeccy. Jego forma modlitwy znana jest w innych religiach, ale jako modlitwa maryjna charakterystyczna jest dla katolików. Do odmawiania różańca wielokrotnie zachęcała Matka Boża w objawieniach: w Lourdes, w La Salette i w Fatimie. Wzywają do niej nieustannie pasterze Kościoła, a szczególnie Ojciec Święty Jan Paweł II: „Różaniec to moja ulubiona modlitwa! (...). Wspaniała w swej prostocie i głębi. W tej modlitwie powtarzamy po wielokroć słowa, które Dziewica Maryja usłyszała od Archaniola i od swej krewnej Elżbiety. Z tymi słowami łączy się cały Kościół. Na tle słów Zdrowaś Maryjo dusza uzmysławia sobie zasadnicze wydarzenia z życia Jezusa Chrystusa. (...) Modlitwa tak prosta i tak bogata. Z głębi mego serca zachęcam wszystkich do jej odmawiania”. Postać różańca, którą znamy dzisiaj, nie powstała jednorazowo, lecz kształtowała się przez wieki, przechodząc różne etapy. Ogromna wartość Różańca polega między innymi na tym, że – chociaż jest modlitwą maryjną – to jednak całą uwagę

modlącego skupia się na Jezusie Chrystusie. Medytowanie tajemnic różańcowych uczy patrzenia oczyma i sercem Maryi na naszego Zbawiciela. "Powtarzając w «Zdrowaś Maryjo» słowa anioła Gabriela i św. Elżbiety, czujemy się pobudzani, by szukać wciąż na nowo u Maryi, w Jej ramionach i w Jej Sercu, «błogosławionego owocu Jej żywota» (por. Łk 1, 42)". W modlitwie różańcowej Maryja staje się Przewodniczką, uczącą nas swojego spojrzenia na Jezusa. Różaniec to „droga Maryi”. Jest to droga przykładu Dziewicy z Nazaretu, Niewiasty wiary, milczenia i słuchania. Matka Najświętsza może uczyć nas głębokiego spojrzenia na tajemnice Jezusa, gdyż była z nimi związana. Oprócz skupiania naszej uwagi na Chrystusie wartość rozważań różańcowych tkwi również w tym, że przypominają nam one podstawowe treści Pisma Świętego. Jan Paweł II zwraca uwagę na fakt, że wspólnotowe odmawianie Różańca stwarza możliwość katechizowania i ewangelizowania. „Kiedy bowiem w modlitwie różańcowej uwzględni się odpowiednio wszystkie elementy, aby medytacja była skuteczna, zwłaszcza przy odmawianiu wspólnotowym w parafiach i sanktuariach, powstaje szczególna sposobność katechezy, którą duszpasterze winni umieć wykorzystać. Matka Boża Różańcowa również w ten sposób prowadzi dalej swe dzieło głoszenia Chrystusa”. Jeśli wkładamy serce w modlitwę różańcową, jeśli nie staje się ona dla nas samym tylko bezmyślnym powtarzaniem słów, wówczas przemienia się ona w narzędzie doskonalące całe nasze życie, umacnia miłość, a tym samym – świętość. Wszystkie elementy tej modlitwy mają na celu „ukształtowanie ucznia według Serca Chrystusa”. Nie tylko Jezus nas kształtuje podczas rozważania tajemnic Jego życia, lecz również przykład Maryi – Jej Serce szczere, kochające i nieskalane żadnym grzechem, żadną formą egoizmu. Zespalenie modlitwy z całym naszym życiem dzięki Różańcowi. Rozważanie tajemnic zbawczych nie odrywa nas od codziennego życia, od tego, co nas cieszy i boli. W dziesiątki różańca – jak uczy Jan Paweł II – „serce nasze może wprowadzić wszystkie sprawy, które składają się na życie człowieka, rodziny, narodu, Kościoła, ludzkości. Sprawy osobiste, sprawy naszych bliźnich, zwłaszcza tych, którzy nam są najbliżsi, tych, o których najbardziej się troszczymy. W ten sposób ta prosta modlitwa różańcowa pulsuje niejako życiem ludzkim”. (RVM 2)

Różaniec jest modlitwą zawierzenia, która kieruje nas przez Maryję do Jezusa. Odmawianie całej części różańca trwa 25 minut... To jedyne 25 minut 4 z 1440 - które otrzymujemy od Boga każdego dnia! Zapraszamy wszystkich do licznego udziału w nabożeństwach różańcowych w naszej świątyni codziennie po wieczornej mszy świętej o godzinie 17.00. We wtorki i piątki modlitwie różańcowej przewodniczyć będą dzieci, a w środy i czwartki młodzież przygotowująca się do sakramentu bierzmowania.

ANIÓŁ STRÓŻ

2 października obchodzimy wspomnienie obowiązkowe Świętych Aniołów Stróżów. I choć zapewne bardziej pamiętamy o nich przy odmawianiu paciera w dzieciństwie, oni towarzyszą nam przez całe życie, chroniąc nas i pomagając nam przezwyciężyć pokusy.

Aniołowie to bezcielesne, niematerialne duchy podzielone według hierarchii na trzy grupy: Serafini, Cherubini oraz Trony. Są obdarzone inteligencją, siłą woli i pięknnością. Wyraz „anioł” pochodzi od greckiego słowa „angelos” i oznacza „zwiastuna, posłańca”, co wskazuje, że głównym zadaniem tych duchów oprócz wychwalania Stwórcy, jest pośredniczenie między Bogiem a ludźmi w roli opiekunów. Aniołowie Stróżowie chronią nas przed atakami złych duchów, starają się, byśmy nie zbczyli z dobrej ścieżki, pomagają nam podnieść się z upadku, dodają odwagi, posuwają dobre myśli, zanoszą nasze modlitwy do Boga, a przede wszystkim są z nami w chwili śmierci.

Fakt istnienia aniołów jest dogmatem i ma swoje uzasadnienie w Piśmie Świętym. W Starym Testamencie czytamy m.in. jak: anioł bronił wejścia do Raju (Rdz 3,24), anioł powstrzymał Abrahama, by nie dokonywał zabójstwa swego pierworodnego syna, Izaaka (Rdz 22,11), aniołowie wyprowadzili Lota z Sodomy (Rdz 19,1), anioł uratował Daniela w lwiej jamie (Dn 6,22). W Nowym Testamencie również odnajdujemy fragmenty o posłańcach Bożych: archanioł Gabriel zwiastował narodziny św. Jana Chrzciciela (Łk 1,5 -25) oraz Jezusa Chrystusa (Łk 1,26-38), anioł wyprowadził Apostołów z więzienia (Dz 4,17) i uratował z rąk Heroda św. Piotra (Dz 12,7-20).

Kult Aniołów Stróżów rozwinął się szczególnie w XVII wieku. W 1608 r. papież Paweł V pozwolił by Święto Aniołów Stróżów było obchodzone w pierwszy dzień zwykły po św. Michale. Na stałe do kalendarza liturgicznego dla całego Kościoła wprowadził je Klemens X w roku 1670.

Wśród świętych, którzy wyróżniali się szczególnym nabożeństwem do Aniołów Stróżów, trzeba wymienić: św. Cecylię (+III w.), św. Franciszkę Rzymiankę (+1440) i bł. Dalmacjusza, dominikanina z Gerony (+1341), św. Stanisława Kostkę, św. Franciszka Salezego, który miał zwyczaj pozdrawiać Anioła Stróża w każdej miejscowości, do której przybywał; oraz św. Jana Bosko, którego Anioł Stróż kilka razy uratował od niechybnej śmierci, kiedy posyłał mu tajemniczego psa ku obronie. Wielkim czcicielem Aniołów Stróżów był także bł. Jan XXIII, który jeszcze jako nuncjusz apostolski przed każdym ważnym spotkaniem prosił swego Anioła Stróża o pomyślny przebieg rozmowy.

W ikonografii Anioł Stróż przedstawiany jest głównie w towarzystwie dziecka, trzymając je za rękę, wybiera on bezpieczną przestrzeń, przeprowadza przez niebezpieczną kładkę wiszącą nad skalnym urwiskiem lub osłania je tarczą.